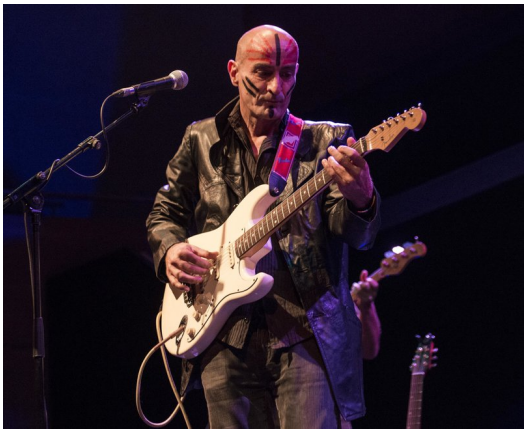
Canimas, sempre reinventant-se, sempre nou

Canimas, diumenge passat a l'Auditori de Girona Foto: GL IA S ¨CHEZ / ICONNA.

Cinc anys i mig després del seu últim concert a la sala de cambra de l'Auditori de Girona, Eduard Canimas [http://play.spotify.com/album/3iCZqe4Xc09jscLvugWeSO?play=true&utm_source=open.spotify.com&utm_medium=open] hi va tornar diumenge per presentar el seu quart disc, Un pam de net, dins del cicle Càpsula, que potencia la creació autòctona i els artistes emergents. Canimas no és ben bé un artista emergent, després de 25 anys de trajectòria musical, però la seva reinvenció constant i la seva escassa exposició mediàtica sí que el converteixen, en certa manera, en un creador sempre nou, encara inèdit per a molts que no saben el que es perden. També és innegable que té un públic fidel i apassionat, que diumenge va omplir la sala i va cantar i ballar amb ell –sobretot elles– les seves dolces lletanies.

Amb una banda molt compacta –el seu incondicional David Ibáñez a les guitarres de diferents mides i sons, i els nous Xavier Grau (baix) i Jaume Catà (bateria i percussions)– i amb les pintures de guerra "contra els enemics interns" que llueix a la portada del disc, Canimas va obrir el concert amb tres temes del nou treball, Deixa't estar, Ho sento i El viatge de l'heroi, abans de fer la primera mirada enrere amb Sense filtre, el tema que obria el seu debut en solitari, Canimas i rebentes.

Canimas va tornar al present amb Caminants i No vull ancorar-me i va recuperar No passa res, de Sagrat cor (2010), un disc especialment estimat per ell, del qual van arribar a sonar vuit cançons al llarg del concert, marcades per una espiritualitat que a Un pam de net s'ha fet més terrenal. Per celebrar els 25 anys de Zitzània i fer-se "un homenatge", Canimas va cantar La font dels set sentits, de La peixera dels tòtils (1997), quan "buscava l'esperit de Déu a dins de l'esperit de vi", i va evocar dues grans pèrdues per introduir Em trenco.

Durant gairebé dues hores, Canimas va dirigir un intens viatge musical i emocional, sempre a la recerca del pam de net que creu que tots tenim, fins a la cloenda aparent de Rema amb la seva festiva cadència reggae. Aparent, perquè quan el concert ja semblava acabat i el públic començava a marxar, aquest artista únic va sortir tot sol per regalar les precioses Perles de gel i Ànima.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-10-2016 Pàgina 28

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1009459-canimas-sempre-reinventant-se-sempre-nou.html